

Jeśli pracownik dokonywał wymiany (zgłaszał się do odpraw) przez część miesiąca, przysługujące dodatkowe wynagrodzenie ustala się proporcjonalnie do ilości dni zatrudnienia, licząc za każdy dzień obsługi 1/30 dodatkowego wynagrodzenia miesięcznego.

Dodatkowe wynagrodzenie prowizyjne konwojentów kursów pocztowo-pasażerskich.

§ 16. 1. Dodatkowe wynagrodzenie prowizyjne przysługuje konwojentom kursów pocztowo-pasażerskich za dodatkową czynność sprzedaży biletów pasażerom dokonaną w autobusach lub samochodach pocztowych, służących do transportu ładunków pocztowych.

2. Dodatkowe wynagrodzenie prowizyjne uzależnione jest od wysokości wpływów miesięcznych za sprzedane bilety pasażerom i wynosi przy wpływach:

- 1) do 3000 zł — 5% wpływów,
- 2) ponad 3000 zł do 5000 zł — 3% wpływów, od sumy przewyższającej 3000 zł,
- 3) ponad 5000 zł — 1% wpływów od sumy przewyższającej 5000 zł.

Dodatek za pracę w niedziele i dni wolne od pracy.

§ 17. 1. Dodatek przysługuje pracownikom zatrudnionym w jednozmianowych placówkach pocztowo-telekomunikacyjnych

za pracę w niedziele i dni wolne od pracy w godzinach od 9 do 11 — bez względu na zajmowane przez nich stanowisko.

2. Podstawą wypłaty są ustalone w podziale czynności godziny pracy w niedziele i dni wolne od pracy.

3. Dodatek wynosi 20 zł za każdy dyżur.

§ 18. 1. Prawo do dodatków wymienionych w §§ 2—17 przysługuje za czas faktycznego wykonywania czynności, do której przywiązany jest dodatek.

2. Jeśli faktyczne wykonywanie czynności nie zbiega się z pierwszym dniem miesiąca kalendarzowego, wówczas kwotę dodatku określonego w §§ 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 ustala się proporcjonalnie do ilości dni zatrudnienia, licząc za każdy dzień pracy 1/30 stawki miesięcznej dodatku.

3. Pracownik zachowuje prawo do dodatków, o których mowa w §§ 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 i 14, w czasie urlopu wypoczynkowego oraz we wszystkich wypadkach usprawiedliwionej nieobecności w służbie, nie dłużej jednak niż przez trzy miesiące.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1957 r.

Minister Łączności: w z. Z. Szpigler

328

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 18 września 1957 r.

w sprawie dodatku wyrównawczego dla pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” oraz przedsiębiorstw Międzygminowych Kabli Telekomunikacyjnych.

Na podstawie § 22 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1957 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. Nr 49, poz. 236) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownicy zatrudnieni w dniu 1 września 1957 r. w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” i w przedsiębiorstwach Międzygminowych Kabli Telekomunikacyjnych, których uposażenie miesięczne, obliczone na zasadach przewidzianych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 5 września 1957 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. Nr 49, poz. 236), jest niższe od przeciętnego uposażenia pobieranego od dnia 1 stycznia 1957 r. do dnia 31 sierpnia 1957 r., otrzymują przez czas zatrudnienia na tym samym, równorzędnym lub wyższym stanowisku dodatek wyrównawczy w wysokości różnicy między tymi uposażeniami.

2. Przez przeciętne uposażenie, o którym mowa w ust. 1, rozumie się uposażenie zasadnicze wraz z premią oraz dodatkami: służbowym, funkcyjnym, lokalnym, zakaźnym, wyrównawczym, za pracę w rozdzielniach, za pracę przy przeładunku, za pracę w szkodliwych warunkach dla zdrowia oraz za znajomość języków obcych.

3. Przez uposażenie miesięczne ustalone na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1957 r.

w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” rozumie się:

1) uposażenie zasadnicze przyznane pracownikowi z dniem 1 września 1957 r. wraz z dodatkiem służbowym, kaskowym, zakaźnym, za pracę w rozdzielniach, za pracę w ambulansach i przy konwojowaniu poczty na kolejach i traktach, za pracę w szkodliwych warunkach dla zdrowia, za pracę przy przeładunkach oraz za znajomość języków obcych;

2) premię przywiązaną do stanowiska, do którego pracownik został zakwalifikowany z dniem 1 września 1957 r., zgodnie z regulaminem premiowania.

§ 2. 1. Dodatek wyrównawczy ulega odpowiedniemu zmniejszeniu lub zostanie cofnięty w wypadku, jeśli pracownik uzyska odpowiednio wyższe uposażenie w rozumieniu § 1 ust. 3 rozporządzenia.

2. Dodatek wyrównawczy może być cofnięty w przypadku pogorszenia przez pobierającego ten dodatek dotychczasowych wyników pracy.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1957 r.

Minister Łączności: w z. Z. Szpigler